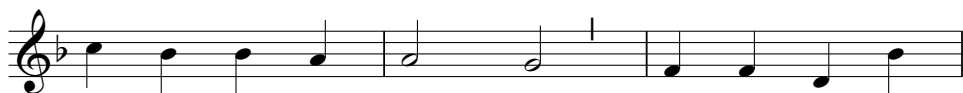

Üh - te as - ja ih - kan ü - le kõi - ge, üh - te roo - ga a - la - ti.
Kui mul see, siis nu - tu - o - rus jul - gelt kõn - nin õnd - sa ot - sa - ni.

Ta - han ik - ka ol - la Te - ma li - gi, kel - le pal - gelt

jook - sis ve - re - hi - gi, kes ei vä - sind

võit - le - mast, juu - es I - sa ka - ri - kast.

2. Igavesti tahan hoida silmas

Teda, kes kui vaikne Tall
minu eest on kannatand siin ilmas
süütult ristikoorma all.
Kuis Ta seal mu pärast janu tundnud,
minu eest on ennast ohvriks andnud
ning mu surma surmanud,
kui Ta ütles: "Täidetud!"

3. Surmani mul, Jeesus, olgu meeles

minu süü ja Sinu arm!
Kui ma olin läinud eksiteele
ja mu hinge täitis hirm,
siis Sa hoolsalt otsisid mu üles
ja mind kandsid koju oma süles
ning mu omaks ostsid Sa
kalli verehinnaga.

4. Mina Sinu, Sina minu oma –

ütle seepeal "aamen" Sa;
selleks mulle oma armas nimi
südamesse kirjuta!
Sinuga kõik teen ja maha jätan,
Sinus elan, Sinus ilmast tõttan.
Ustavaks jään alati
Sulle surmatunnini.

*Viis: "Herr und Aelster deiner Kreuzgemeinde",
Barby. Art. 1735.*

*Sõnad: Albert Knapp, 1798-1864.
Tõlge: Jaan Bergmann, 1856-1916.*